

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de döue ori pre septemana:
Duminic'a si Joi'a. — Prenumeratuna se
face in Sabiu la expeditora foie, pre afara la
c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate,
adresate către expeditura. Pretiul prenumera-
tunui pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a.
tar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 4.

ANULU XXIV.

Sabiu 1123 Ianuariu 1876.

trn celealte părți ale Transilvaniei și pentru pro-
vinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. și pre
o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri
streine pre anu 12 1/2, anu 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâia ora
eu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2, cr.
si pentru a treia repetire cu 3 1/2, cr. v. a.

Sabiin 10 Ianuariu.

Intre diuaristică de dincói si de dincolo de Lait'a, séu mai bine intre diuaristică ungurésca si nemtiésca, decurge unu resbelu infricosiatu. Resbelulu acest'a, in care curgu siróie de negréla si se consuma multa harthia, acum de atâtea septamáni, se pórta pentru cestiuni financiale, intre care jóca unu rol principal cestiunea bancei unguresci, cu alte cuvinte cestiunea infinitiarei unei bance natiunale in Budapest'a, carea, la tempulu seu sa emita note unguresci.

Pre noi si pre publiculu nostru nu ne pôte interesá atât resultatulu acestei lupte, purtate cu atât'a inversiunare de o parte si de alt'a, pentruca noi si asiá nu putemu avea nici influentia asupr'a luptei si asupr'a resultatului si apoi din punctulu nostru de vedere, cestiunea principale nt pôte fi, ca de unde se voru emite note in viitoriu, ci, celu multu, ca óre mai imbutatiseva starea financiale a patriei nóstre, séu vomu trai totu in miseri'a financiale, in care traimus astadi?

Nici cu deslegarea cestiunei pri-vitóre la miseria nu ne vomu ocupá.

Interestulu nostru este atrasu astadi in alta parte. Suntu siese luni si mai bine, de cându din unu crateru revolutiunari a isbucnitu focul unei revolutiuni, care intereséza pre Europ'a intréga; si mai de parte, ca monarhia nostra se afla in vecinatatea vulcanului cu craterulu, are multe elemente totu asiá de incendióse cá cele din vulcanulu propriu si in fine, ca monarhia nostra se afla in aju-nulu renoirei pactului, care espira in anulu viitoriu, pactu incheiatu pre 10 ani intre cele döue jumetati ale monarchiei numite astadi *Cis-si Trans-laitani'a*, si cu tóte aceste — cert'a financiale a trebuitu tocum'a acum sa erupa.

Suntu multi, cari cauta cu óre care satisfacere si placere la cert'a acést'a. Suntu multi, cari astépta si si promitu multe dorintie implinite dupa axiom'a, ca déca se certa doi insi alu *treilea* are sa se bucur. Altii iéra aspira la transformari radicale, cari sa schimbe cu totulu fati'a sistemu de astadi si sa reinvie ce s'a ingropatu la 1866 cu ceremonia' cea tragică dela Sadov'a.

In credint'a acést'a seducetóre se voru intari unii, vediendu ca dupa ce ministeriulu cislaitanu, cas'a deputatilor din senatulu imperialu a respinsu dela sine tóte pretensiunile „esagerate“ ale Ungariei vine la rondulu seu si cas'a magnatilor dela senatulu imperialu si face „front“ inaintea Ungariei si in locu de a pune pusc'a la picioru se pune in positiune de aperare. „Unde se intempla astfelii de lucruri seriose numai pôte fi vorba de gluma. Ungaria' cu putienele ei puteri financiale va trebuí, mai cu-rendu séu mai tardiu, sa depuna armele.“

Inca de pre acum se amesteca printre strigatélé cele inversiunate căte o voce, din care omulu nepre-occupatu pôte vedé si finea luptei pre-sente, pentruca se dice de o parte si de alt'a ca „Austri'a este pentru Ungaria'“ si vice versa „neaparatu de lipsa.“ Diferintele de astadi, cari atragu atentiu de natiunalitátilor, ne nemtesci si nemagiare, din imperiulu intregu, se voru terminá, si cei ce se certa astadi si voru dà mân'a mâne

pentruca sa-si continus supremati'a si mai departe.

Sperantiele celor ce cauta numai dinaintea loru voru devén ilusiuni si tempulu perdutu cu densele va fi o noua perdere pentru toti căti au asteptatu ceva dela schimbári even-tuale.

Noua ni se pare acést'a cu atât'a mai verosimilu, cu cătu vedemu ca Ungaria' este spriginita si de politic'a Germaniei, carea astadi este mare si tare si si arata puterea si tar'a ei in tóte afacerile mai insemnate a le Europei.

Pentru noi români este dara fórt de lipsa cá sa nu esim' din cumpatulu realitátiei si sa nu zidim' in aeru cu factori, cari se risipe cá negur'a dinaintea radielor sôrelui.

Din unele părți ni se citéza se-culii de cându s'au planuitu stirpirea elementului nostru si cu bucuria plina de satisfactiune se constateaza ca nu s'a potutu. Pâna la unu punctu óre care adeca pâna unde este adeverata consimtimu, cu indigitarea acést'a; inse déca cugetâmu mai de-parte ca unei mân'i mici de ómeni a succesu in aceiasi seculi a ne-reduce cá sa nu numerâmu nimic'a in concertulu natiunalitátilor din patria, trebuie sa deducemu mai departe, ca noi, stându cu mânila in sinu, putemu sa remanemu alti seculi in aceeasi stare. Si este lege firésca ca unu organismu, care este redusu-la vegetatiune, pôte vegeta unu tempu relativ lungu séu mai scurtu, dara in fine vegetatiunea se termina nu-mai cu morte.

Sa nu trecemu cu vederea cér-tele ce se intempla intre cei doi factori, cari au astadi rolulu primu in mân'a, dara sa nu scapâmu din vedere si impregiurarea, ca privindu numai la certele loru, precum in trecutu, si in presentu si asiá si in viitoriu, nu vomu puté inaintá asiá de multu, incâtu sa fia respectate si dorintie si aspiratiunile nóstre juste si legale. Nôue ni trebuie unu pondu mai greu decâtua privirea pentru do-rintie si aspiratiunile nóstre si pon-dulu acest'a suntu faptele pre tóte te-renurile vietiei natiunali.

Desvolteze-se apoi evenemintele cum se voru desvoltá la noi acasa cătu si impregiurulu nostru, cu cătu ne voru affá alece mai firmi pre terenulu fap-telor cu atât'a va fi mai bine.

Revista asupr'a stârci nóstre politice, culturali si economice.

I.

(Urmare).

In cele premissé, dovediramu in modu necontestabilu, ca conclusulu de passivitate absoluta nu a fostu practicabilu, nici potrivit, nici aptu spre scopulu ce se intentiuá prin tr'ensulu.

Avendu acum a mai dovedí: ca pre basea conclusului acestui'a, nici solidaritatea acceptata nu se potea efectuá; spre scopulu acest'a ne vomu marginí, pre lângă sulevarea numai cătoru-va momente, cunoscute tuturor deajunsu:

Mai intâiu trebuie sa constatâmu ca afara de noi ardelenii, mai locuescu in Ungaria' unu numeru considerabilu de români, cari si-au avutu totu-déun'a si-si au si de presentu tienut'a loru propria, fatia de alegerile dietali. Ei totu-déun'a au participatu la alegeri si la legislatiune, si chiaru si

astadi deputatii loru, ne apera, de-si nu cu deajunsu succesu, si interesele nóstre in corpulu legiuitoriu.

Deci déca erá sa fia vorb'a de o politica natiunale, de o solidaritate in privin-ti'a tienutei nóstre politice in genere; nu se cadea óre cá se ne simu pusula intielesu si cu frati nostri acest'a? Si pôte fi solidaritate natiunale, cându unii dintre fiii natiunei urmarindu o tienută, altii 'si croescu alt'a; fără că celu putienu sa incerce o contie-gere spre a procede asemenea?

Lasându inse chiaru pre frati nostri afara de Transilvania, la o parte; nu se sciá óre séu nu trebuiá sa se scie, cu ocasiunea formârei conclusu-lui de passivitate absoluta, ca multi dintre alegatorii nostri chiaru si inteligenți, temandu-si pânea, nu numai ca nu voru observá passivitatea, ci din respectu la modus vivendi, se voru vedea chiaru constrinsu de a lucrâ in contr'a ei si pentru alegere.

Nu intielegemu ací, pre viperele acele natiunali, care de o parte 'si pusera sufletulu in palma pentru pas-sivitate, pre de alt'a inse cortesira ele in sele pentru deputatii straini; ci pre acei sermani oficianti, căror'a urmarea poruncei domnilor dela putere, li este o condi-tiune de esistintia pentru sine si ai sei si dela cari natiunea pâna cându ea ins'a-si nu le pôte prestá conditiunile de esistintia: — nu pôte pretinde cá sa se jertfesca pen-tru ea, si inca fără prospectu la vre-unu folosu!

Mass'a poporului de alta parte, inca, de-si in unele părți sedusa, séu chiar silita. In multe cercuri elec-torali a alesu poporulu si din voi'a sea libera, din indemnulu cá sa nu se lipsescă de dreptulu celu mai emi-nente politicu, si sa nu cedieze terenulu altor'a. — Prin faptulu acest'a inse poporulu a arestatu ca séu numai sta sub influenti'a inteligenției, séu apoi nu e de acordu cu conclusulu de pas-sivitate si nu-lu acceptéza.

Apoi e fenomenulu celu mai tristu la unu poporu, cându poporulu nu mai e de acordu cu inteligenția sea. — Inteligenția unui poporu e organu-vointie poporului; ea reprezinta si exprima voint'a poporului. Inse numai pâna atunci, pâna cându e urmată de poporu; indata ce inse poporulu nu intaresce manifestatiunile inteligenției sele, prin acést'a des-avuédia inteligenția si acést'a lipsita de mass'a poporului, remane pentru sine o casta isolata, — o flóre fără radacini!

Deci, bateru numai, si numai pen-tru cá sa nu ne deslipimu de poporu — alu căruia' voce e vocea lui Ddieu, — bater pentru cá sa nu lasâmu din mân'a conducerea lui si prin acést'a sa-lu instrainâmu de cătra noi; trebuie sa procedemu altcum in viitoriu, trebuie sa parasim' terenulu sterile alu passivitatiei si sa intrâmu in ac-tiune pentru drepturile si prosperarea nôstra natiunale si de siguru ca in-tregu poporulu si cu elu impreuna si Ddieu va fi cu noi!

Privindu acum pusetiunea popo-rului nostru si in sterele celoru-lalte drepturi politice, cu mahni're trebuie sa constatâmu, ca pusetiunea sea si ací intru nimic'a nu e mai favorabile. Si reulu acest'a 'si are caus'a sea, mai cu séma in tienut'a nôstra poli-tica; parte pentruca dispositiunile re-spectivelor legi s'au facutu fără con-cursulu nostru, parte si in deosebi,

pentru regimulu privindune pre noi de contrari ai sei, a cercatu — ceea ce altcum e lucru naturalu — a ne angustâ cătu numai se potu, terenulu de actiune si in sferele acestea.

Astfelii numai se pôte explicá novel'a electorale cea atâtua de apa-satorie pentru noi, carea cu combina-tiunile sele, cele maiestrite, ne-a redusu numerulu alegatorilor nostri pentru legislatiune, la unu numeru intr'adeveru necoresponditoriu, neci relatiunilor nóstre culturali si so-ciali, decum celor numerice, pre care se basédia o insemnata parte din po-verile statului.

Autonomia administrativa in mu-nicipii, este pentru poporulu nostru chiaru in municipiile locuite mai nu-mai de densulu, — ilusorica fatia de institutulu virilistilor, cari in urm'a sistemului feudal de mai inainte, abiá dintr'o suta unulu, va apartenie de natiunalitatea nostra. Mai lipsesce inca, ca alegatorii romani se fia si ací passivi, séu sa-si dea voturile loru unui ne-romanu, pentruca se vedi municipii, asiá dicendu, curatu romanesci, cu corpu representativu constatatoriu din neromani. — Si apoi 'si va poté in-chipu ori cine, ce apretiere voru afâlă interesele nóstre, culturali si econo-mice — de cele natiunali nici ca vomu mai puté pomeni — in unu atare mu-nicipiu?

Legea municipale art. 42/1870 asecurédia, ce e dreptu fia-câruia mu-nicipiu administratiune autonoma; modulu compunerei corpului repre-sentativu si cu deosebire comitetele de ad-ministratiune, care se plasmuesc chiaru acum in dieta voru face ilusorica autono-mia garantata prin lege si repre-sentatiunea poporului.

Dreptulu de a putea ocupá oficii de statu, ni este garantatu astadi si nôue românilor, cá si altor'a, prin lege si aru potea cine-va crede, ca conformu legei natiunalitátilor art. 44/1868 aru fi ingrigit u si despre aceea, cá sa devina si de ai nostri aplicati in servicii, bateru in cercuri locuite de români; pracs'a inse ne dovedesce, ca intre lege si aplicarea ei, e esen-tiale deschilinire.

Pentru observarea legei aru potea deci cu dreptu cuventu sa se lupte, deputatii nostri in corpulu legiuitoriu; fără cá sa pôta intempiná vre-o obiec-tiune fundata!

In fine institutiunea juriloru, carea inca contine in sine drepturi emi-nente politice, pentru noi pâna acum'a inca nu are vre-unu folosu practicu. Ea aplicandu-se pâna acum'a numai in cause de delicte comise prin pressa, si fiinduca la resedintele tribunalelor de pressa, poporatiunea nôstra, pretutindenea e neinsemnatu; de ací provine ca si numerulu juriloru romani atât'a e de neinsemnatu, incâtu opiniunea publica romana, nici cându nu pôte fi decidetore in cestiuni de pressa, ce ne privescu chiaru pre noi insine. Si astfelii directiunea pressei nóstre se dominédia de straini, si se va do-miná inca lungu tempu; pre cându poporulu nostru nici nu invétia carte, o recerintia esentiala pentru de a fi juriu, nici se sporesce séu in-aintédia in cetâti care suntu singurele locasiuri ale tribunalelor de pressa si colegielor de juri.

(Va urmá.)

Revistă politica

Dietă Ungariei a terminat desbaterea generale asupră a consiliurilor municipali și comisiunilor administrative, proiectul guvernului să a primitu în siedintă casei dela 19 Ianuarie n. cu o mare majoritate de basă la desbaterea speciale. La început se pare că acestuia proiectu va intempiș o oponitie intensivă în parlament, fiind ca se vorbiș mult de o resistență latenta în sinul partidei guvernamentale, care numera multi autonomiști. Către capitolul discussiunii generali faimete despre o putere latenta destructiva în corpul majoritatiei parlamentare, divulgată prin diurnale, au amortit si rezultatul votării dovedesc, ca celu putin până în momentul falangă guvernamentale e compacta si tare.

Cele mai însemnate cetăți din Ungaria au subșternutu petițiuni la dieta contra proiectului administrativ, dar acele nu avură nice unu rezultat. Ministrul presedinte are convicție firma apriori, ca legea sea va fi salutară pentru administratiunea tierei, prin urmare fidelii sei au trebuitu sa o voteze.

In dilele din urma desbaterea a perduț multu din intensitatea sea, in diu'a premergatorie votării dede deputatulu din oponitie dreptei Uermenyi parlamentului o fisiognomia mai viuă. Discursulu acestui deputatu e de unu cuprinzu cu totulu polemicu și eră indreptatu asupră liberalului Szilagyi, care aperă in siedintă dela 15 Ianuarie proiectul guvernului cu sofisme, precum si asupră ministrului presedinte. Fatia de celu dintăiu — scrie „P. Ll.” — combatu Uermenyi mai intăiu motivele (false) ce le supune dlulu Szilagyi politicei de administratiune a oponitiei dreptei, si-i succese fără de ostenă a dovedi, ca Szilagyi potu sa afle unu contrastu internu in liniamentele administrative a le lui Sennyey numai pre basă acelorui argumente, pre cari nu le a folositu baronulu Sennyey, ci dlulu Szilagyi. Fatia de Tisza oratorulu a aperat principiul de denumire a

oficialilor politici. Uermenyi numi proiectulu unu statariu.

Ministrul presedinte Tisza polemisă intr'o cuventare lungă contră a espunerilor lui Uermenyi și Steinacker.

Acestu din urma deputatu disese, ca aru primi proiectul de lege, déca ministrul pres. aru dă magiariloru că prin farmecu conștiința datorintei ce o au nemiti, său déca acăstă lege aru fi numai pre séma comitatului, dara trebue a se face deosebire intre cetățenimea oraselor si poporatiunea comitatelor, care este manata că o turma la votare. La primă assertiune replica Tisza, ca déca Steinacker era convinsu ca in popolu magiaru nu exista conștiința de datorintă, densulu nu trebuiā sa mai producă si altu argumentu contră proiectului, dara fiinduca a produs unu siru de argumente se vede, ca nu este asiā tare convinsu de assertiunea sea, ci in semtiulu missiunei sele culturale a voită sa pună o injuria pre natuine magiara. Ce privesce semtiulu de datorintă Tisza se provoca la istoria, care arăta, ca acăstă tiéra apasata de sistemulu unei missiuni de cultura octroata aru fi trebuitu sa piéra intre atâtă suferintă. A dōu'a assertiune, care numesce poporatiunea comitatelor o turma manata la votare, nu convine demnităției parlamentare, dice Tisza, iera a o lati preste fruntrarie tierei, nu convine patriotismului.

Inputarea ce i s'a facutu lui Tisza, ca e unu comitatensu incarnat si ca are antipathii către cetăți, o respins provocându-se la mandatulu seu, pre care i-lu oferesce o cetate, de cându a pasutu pre calea politica.

Steinacker in observatiune personală respinge insinuările ministrului pres. dicendu, ca déca densulu a amintit de semtiulu de datorintă ce domnesce in Prussi'a, prin acăstă nu a votatnatua natuinea ungurăscă; incătu privesce assertiunea „că o turma”, oratorulu dice ca si-o retrage, déca cas'a indigitandu la impregiurările ventilate in desbaterile legei electorale vede in

trencă o vatemare a natuinei, ceea ce oratorulu n'a intentionat.

„Kelet népe“ dice: ministrul presedinte se grabi a-si indulci umorul celu amaru alu cuventării lui Uermenyi, dar' de astădatu nu i-a succesi. Densulu fu silitu a-si luă refugiu la frase generali despre natuinalitate, pentru a störce vivantele oblige ale partidei sele, si precum profesorulu maniosu care si varsa veninu asiā ca-si bate famululu, astfelii navalii ministrul pres. asupră lui Steinacker, care nu remase detorii cu responsulu.“

„Ll. ung.“ se pronunciă asupră proiectului inca inainte de votare astfelii:

Poporul se exprima prin organele sele chiamate si prin procurorii sele naturali contră acestei institutiuni si totusi ea se creeza si mai multu: celu mai competențu organu alu poporului pentru infiintarea de institutiuni generali e in state parlamentare, si atare vră sa-si fia Ungaria, fără indoiala parlamentulu. Esaminându parerile ce domnescu in parlamentu relativ la proiectul de lege in cestiune aflămu mai intăiu ca intréga oponitie i sta resoluta impotriva; a dōu'a, ca o parte mare din partidă guvernamentală si pote mai mare tocmai asiā de putinu se pote inprieteni cu acestu proiectu de lege că si oponitie pronunciata. Cu tōte aceste proiectulu de lege se va primi. Nu semnifica acestă a dă constitutionismulu preste capu? Nu se face in modulu acestă parlamentarismulu iluzoriu? Se lucra de existența său neexistența statului. Multe guverne au incercat salvarea patriei din acăstă stare, inse ele o facura totu mai rea. Că de o ancora in necasu Ungaria se acatia de ministeriulu Tisa. In mâinile lui a pusu tiéră, majoritatea parlamentului măntuirea cu privire la pericolii cei mari, in cari se afla in urmă fatală situatiuni financiare.

Acăstă putere aprópe discretiunara o folosesce domnulu Tis'a, prin amerintiarea, ca déca proiectulu de lege nu se va primi densulu se va

privi liberatu de indatoririle către patria ce a luat asupră sea, pentru a sfortia moralicesce votarea unei creațiuni, care e condamnata de partea precumpanitoră a poporatiunei si a representantilor ei ce stau sub influență lui Tis'a.“

„Mai intrebămu odata: nu devine constituționalismul prin atari giurări o absurditate?“

Pertractările intre Cis-si Transilvania nu se incep inainte de inceputul lui Fauru, pentru ca Majestatea Sea abia va fi atunci in Vienă.

In numerulu trecutu amu reprodustu, după „Trompet'a Carpatiloru“, ce a scrisu Girardin despre o evenimente de alianță ofensivă si defensivă intre Prussi'a si Austri'a pre la 1867 dimpreuna cu glosele aspre ale numitei foi. Astădi reproducem după „P. L.“ dōue espectoratiuni diurnalistică interesante despre cestiunea dilei, cari se afia in fōia rusesca „Golos“ si in francesulu „Journal des Debats.“ In fōia parisiana, scrie dlu John Lemoinne despre tienută carea se cuvine Franciei in cestiunea orientale. Dupa parerea acestui publicistu respectabilu Franci'a are sa abdica Angliei legatură dela 1856 si sa o dechiare de desfintata. Articululu constatătă mai departe ca Anglia a perduț fōte multu din zelulu pentru sustinerea Turciei si indémna cu starintia pre Austri'a sa ocupe provinciele dela media dī. „Austro-Ungari'a inse nu e asiā incantata de rolulu, său mai bine, de sarcină ce i se ofera, adeca, se pote grigia de espedițiuni orientale precăndu altii facu propagande occidentale. Russi'a, dice dlu Lemoinne, nu are interesu sa iā Constantinopolea numai decătu, voiesce insa sa strice pacea dela Parisu, „pentru care lucru nu ne vomu superă de mōre.“ Trecedu la tienută Franciei in cestiunea orientale face urmatōrea conclușie: Precăndu noi jaceam trăntiti la pamant si Anglia privia cum murimă că nisces gladiatori. Rusi'a a ruptu pacea de Parisu si cu triumfu a in-

Darurile de anulu nou.

In dilele cele dintăiu ale anului nou credemul interesantu a dă lectorilor după „V. C.“ cāte-va detalie fōte curiose in pri-vintă adaruriloru de diu'a anulu nou:

La Rom'a se adoră o ōre-care dieitia numita Strenia, care presidă darurile si profiturile ce nu se asteptau. Aceasta divinitate eră rugata de a dă inspiratiuni generoșe personelor pro prodigalitatea căroră eră permisă a speră se fia cine-va objectulu danielorloru lor si i se multiamă de preseitate ce se primiau.

Eră o padure consacrata Streniei, in care se duceau sa caute ramură de brebenel, simbolu a urăriloru de anulu nou, si se oferia acea ramură unei rude, unui amicu, etc., cu cadouri. Aceste erau lucruri de mancare, smochine, curmale si miere, cari insemană ca urările tindeau la aceea sa nu se intempe nimică decătu placutu si dulce persoanei cărei'a erau oferite.

Acăstă este origină daruriloru de anulu nou.

Nisce smochine, curmale, miere, erau ce-va fōte simplu si fōte micu lucru pentru daruri de anulu nou. Aceasta simplicitate dură putinu la Rom'a. Dupa cum se schimbă dieii de lemn in diei de auru, se schimbă in curendu in daruri măretie aceste daruri umilite de diu'a anulu nou. In acăstă di de deschidere a animei se schimbă medaliōne, buclări de auru, bracielete.

Darurile de anulu nou luara la Rom'a sub imperatori o importantia extrema. Tōte clasele se duceau sa complimenteze pre imperatoru si-i deadea presentele loru. Augustu primiu

atâtă de multe incătu prefacea in idoli de auru si de argintu cadourile dela anulu nou.

Tiberiu suprimă darurile de anulu nou pre motivulu ca cadourile ce i se faceau lu obligau la cheltuile fōte mari spre a esprimă multumirile sele pentru tōte libertățile a căroru obiectu eră.

Caligula, mai putinu recunoscătoriu decătu predecesorulu seu si fōte avaru, restabilí darurile de anulu nou si invita pre donatori a i aduce pre acele ce le refusase Tiberiu.

Cu tōte prescriptiunile puse in vigore in tempulu primiloru crestini, cari privēu că nelegiuțe presentele facute la calendele lui Ianuarie, darurile totu remasera unu faptu intratu in deprinderile poporului. Nu se mai dedura darurile si se schimbă urările la calendele lui Ianuarie, ci la serbatōrea Pasciloru, ce deveniā până in secolulu 16 prima di a anului. Cându se înlocui serbatōrea Pasciloru prim 1 Ianuarie, cadourile de diu'a anulu nou reaparura cu stralucire că in vechi'a Roma.

Obiceiulu daruriloru de anulu nou deveni mai generalu decătu totu-dénu'a cu civilisatiunea. Existara epoce cându aceste daruri ajunseră la esageratiuni de necredintu.

Obiceiulu daruriloru de anulu nou s'a popularisatu din ce in ce mai multu la tōte poporele. Ele au devenit inca unu mijlocu pentru progresulu comerciului.

Acum nu ne remane decătu sa cîtăm unele din cadourile cele mai remunite facute cu ocaziunea anului nou.

Sub Ludovicu XIV, dn'a de Mon-

teșpan primiu, la 1 Ianuarie 1672, unu cadou ce facu mare sgomotu la cur-

tea Franciei. Eră o farfurioră de auru sapata cu unu cardonu de smaralde si diamante, si dōue paharutie de auru a căroru capacă asemenea erau garnite cu diamante. Cadoul valora 10 mii scude.

Dn'a de Maintenon dedu, intr'o

di a anului nou, totu dnei de Mont-

spanu unu micu volum in 4⁰, garnit cu smaralde si imprimat in litere de auru.

Dar' cadoulu celu mai estraordinariu fu acelu oferit de dn'a de Thianges ducelui du Maine la 1685. Eră o camera ce mesură unu metru de fia-care parte, cu totulu aurita. Deasupră usiei era scrisu cu litere mari: „Cameră sublimului.“ In launtru unu patu si unu grilagiu cu unu fotoliu mare, in care statea ducele du Maine, facutu de căra si fōte asemene; lângă elu D. de La Rochefoucauld cărei'a i dedea sa esamineze versuri; in jurul fotoliului D. de Marcialac si Bosanet; la ceealalta estramitate dn'a de Thianges si dn'a Lafayette cetéu versuri. Dincolo de grilagiu Boileau, armat cu o furca, impedescă de a se apropiă pre vr'o siepte său optu poeti rei. Racine era lângă Boileau, si putinu mai departe La Fontaine, căruia i facea semnu sa s'apropie.

Că escentricu si bizaru vomu cîtă cadoulu facutu de unu celebru cardinalu fōte avaru maiestrului seu de otelu. „Ti dau hotiule, totu ce 'mi ai putut fură in cursulu anului.“

Sa terminăm cu avari. Ei n'au putut scapă de satira. Astfelii cându se intrăba cum va scapă unu avaru de darurile de anulu nou, se respondă: Va muri in ajunulu anului nou spre a nu dă.

Perulu vipera. — La 5 Maiu 1873 debarcă la Shang-hai unu jene anume Ferdinand Corvinu. Dupa o multime de nebunii ce facuse, tăseu lu gasi intr'o dī si i tienu a-própe acestu limbagiu:

— Fiulu meu, in óra presenta esti cu totulu ciuruitu de datorii; totudină se afla căte unu creditoru de a d-tale in anti-camer'a mea. Acăstă nu pote continua pentru onoreu dtale si a mea. Ii voi platī pre toti, inse cu condiție de a te duce sa petreci doi ani la corespondentulu meu din Shang-hai.

Iunile primi, plecă, sosi si fu fōte bine primiu de corespondentulu tatalui seu, unu anglesu anume Harrison Mathews, care lu intrebăntă in cas'a sea. Totulu merse bine 15 dile, după cari Ferdinandu Corvinu disparu, si numai după siese luni se sciu ce devenise.

Elu avusese o aventura stranie: intr'o dī cându ratacise destulu de depe de orasii, comisese imprudentia de a adormi intre picioarele unui dragonu de pétra, idolu ce se radică dinaintea pagodei lui Li-Tien. Fu surprinsu in flagrantu delictu. Cu tōta cualitatea sea de strainu, era mōrtea fără judecata.

Unu din preoti, anume Tsu-Yang, din fericire i fu mila de elu si ceru a-lu duce acasa la elu. Ii fu acordatul acăstă si elu plecă cu euro-pénulu, căruia i dedu ospitalitatea tempu de cāte-va dile cu o gratia fōte rara in tiér'a sea. Elu vorbiș fōte bine angles'a, astfelii ca nimicu nu-i era mai usioru decătu de a conversa cu șopelele seu.

Dupa 15 dile junele seduse prefică demnului omu, o mica chinesă

tratu in marea negra — de buna séma sigura de sprințul Prusiei. Astădi se dice ca Rusia ieră voiesce să mai rupa o fóia din tractatul parisianu si sa-si adauge unu tienetu, prin care sa devina posesor'a gurilor Dunărei. Se va face apel la puterile signatare: la Francia, Anglia si Italia. Faca Anglia ce va voi. Cătu privesce pre Francia ne rugâmu a ne ingrigí de gurile Ronei si Moselei că si de gurile Dunărei si de marea mediterana că si de marea negra. Amu facutu destula politica a la francaise, va sa dica politica pentru altii; sa facem odata politica a la anglaise, adeca pentru noi.

A dôa a spectatorii este a lui „Golos.“ Fóia rusescă lupta pentru liberalismul Russiei si iubirea ei de pace. Rusia a salutat renascerea Italiei cu simpathie sele si doresce din inima sustinerea republicei in Francia. Dêca in orientu nu s'ară puté sustiné pacea caus'a nu va fi altu ceva,, ci numai urmarea naturala a desvoltării lucrurilor.

Russia n'a facutu nimic'a si nu vrea sa faca nimica, prin ce s'ară acceleră caderea Turciei. Prese totu articululu apostrofează intr'unu tonu despre iutoriu pre „Attilii cei noi cuprinsi cu Hegel,“ altcum si nemti numiti si vorbesce cu multa bunavointia despre Francia.

Notă principelui Bismark

din 14 Aprile 1867 si aliant'a celoru trei imperati.

Sub acestu titlu aduce „National Zeitung“ de curendu unu articulu despre relatiunile intre Germania si Austro-Ungaria, care ni se pare destulu de interesantu pentru a fi cunoscutu publicului nostru; deci lu reproducemu lasându din trensulu pasurile mai putieni inseminate afara.

Contele Bismark liga mai întâi sperant'a intr'o relatiune amicabila cu Austria de interesele comune si trecutulu ambelor state. S'a cerutu multu dela unu barbatu de statu austriac că sa incheie inainte de a se

delicioasa de 16 ani, cu ochii inchisi radicati spre temple, cu picioarele lungi că degetulu si cu perulu atât de frumosu, incătu eră cunoscutu de tóta tiéra. Ea se numia Mang.

Căndu betranulu Tsu-Yang află acést'a, eră sa móra de durere. Astfelui junele cu mare greutate i obtinu iertarea: inse atinsu de lacramile ficei sele, Tsu-Yang le permise in cele din urma a se casatorî dupa mod'a chinesa, cu conditiune sa remană cu elu. Casatori'a se facă. Tocmai in acelui momentu Ferdinandu Corvinu dedu nouatâi despre sine correspondentul parintelui seu. Nóu'a sea nebunia fu unu nou hapu de inghitit, dara nu se puté face nimicu.

Siese luni in urma Ferdinandu Corvinu, căruia i eră uritu de móre si care nu mai avé decât o idea ficsa, a se intórce in Europ'a, primi intr'o di la Shang-hai, unde eră fára femeia sea de 15 dile, unu pachetu si o scrisoare. Pachetulu contine coda magnifica a femeiei sele; scrisoarea eră asemene dela ea. In ea spunea barbatului seu, ca ne voindu a fi unu obstatolu pentru fericirea sea, care eră in Europ'a, se decidea sa móra si i trimitea perulu seu că suveniru. O óra in urma o alta scrisoare i spunea ca femeia sea se otravise si ca socrulu seu se ucisese pre corpulu ficei sele blastemandu-lu.

Aru fi injustu a spune ca acést'a noutate nu causă o emotiune violenta lui Ferdinandu Corvinu. Elu plânse cu mare cuviintia pre femeia sea, si dupa o luna parasi Shang-hai spre a se intórce in Europ'a. Se intielege ca luă cu sine perulu amicei Mang.

(Va urmá.)

terminá anulu dela pacea din Prag'a, o aliantia de pace cu invingatoriulu. Cu tóte aceste nu s'a cerutu mai multu decât intelepciunea si sangele rece alu unui barbatu de statu, cunoscintia adeveratelor interese reciproce. Contele Beust si luase dejá atitudine: „nici semtieminte, nici suveniri istorice“, dise densulu la 6 Aprile legatului seu in München, ci numai siguritatea si avantagiulu Austriei lu voru puté determiná in privint'a acést'a si aici nu vede decât sarcini si in-datoriri fára recompensa. Acést'a recompensa nu o afla densulu nice in propunerile notei contelui Bismark dela 14 Aprile, pentru credea si speră, ca resbunarea va veni dela Francia. Căndu s'a sfasiatu resbunarea, contele Bismark se intórse de nou spre Vien'a cu provocarea, că Austria in consintia „comuniunei intereselor si a corelatiunilor vie-tiei de comunicatiune“ a ambelor state, sa se impune cu Germania imperiale si puternica, fia si fára unu tractat obligatoricu. Contele Beust vorbi celu putieni altmintrenea că mai inainte, elu dechiară, ca „in tóte cercurile decisive din Austro-Ungaria domnesce dorintia, de a se intretiné cele mai bune raporturi si ca si im-peratulu Austriei e de eugetulu acest'a.

Dara n'a fostu permisu acestui barbatu de statu care si-a schimbă parerea, a coresponde unei situatiuni schimbate a lumii. Contele Andrassy lasă politic'a de „mana libera“ in favorul „amicitiei de incredere“ cu Germania. Prin acést'a s'a pututu incheia aliant'a definitiva la care aspirase principele Bismark in acea nota dela 1867. Ea s'a potutu incheia si fára tractat formalu, pentru putere Germaniei ce crescuse asigură increderea aliatului si fára tractatul formalu, fiinduca politic'a Austriei in anulu 1872 portá in sine recunoscerea celoru intemplete, Austria primi in fapta ofertele ce i s'au facutu inainte cu ce-va mai bine de 5 ani. Germania nu si-au schimbă propunerele intru nimicu, de vreme ce ea a devenit prim'a potere in Europ'a, decât numai intr'aceea, ca nu mai cerea dela Austria o indatorire formalu. Intru nimicu nu au urcatu pâna adi pretensiunile sele fatia de Austria, intru nimicu nu a micsioratu siguritatea ce putea sa dea atunci. A dă „siguritate in intru si afara“, acést'a este si adi pentru Germania inteleisu positiunei sele cătra Austria intre marginile aliantiei nordice. Dêca Germania in constitutiunea sea dela 1867 nu eră in positiunea, de a dă pre tempu indepartatu promisiunea unei sigurităti a Austriei intregi, déca s'orta sea propria eră pre o cale prea nesigura, inca fára garantia solida a stabilitătiei, pentru a luá asupr'a sea o indatorire durabila fatia cu vecinulu seu, astadi inse nu se mai cere restringerea la „unulu pâna la trei ani“ sau numai la o parte a Austriei. Caci cresce in ambele parti cunoscintia, ca acea comuniune de interese, care o a relevatu principele Bismark atunci, esista in fapta si in modu durabilu si trebuie sa determine politic'a reciproca. O schimbare a intrevenit firesc: Nu mai e vorba celu putieni de ocamdata nu, a sustiné nemedilicatu o aliantia defensiva contra unei Francie amerintiatorie, ci mai multu a conservá pacea generale in tóta Europ'a, intr'acést'a consiste unulu dintre principalele „interese comune.“

Si trebuie sa se surprinda fia-care vediendu in not'a aceea dela 1867 presemnata politic'a aliantiei celoru trei imperati nu numai in genere, ci chiaru si cu privire la o intrebare speciale, cea turcésca, si inca cu soliditate si accuratetia, că si căndu not'a ar' fi scrisa numai de vre-o căte-va septamani. Sperant'a esprimita atunci, „ca va castigá pre o perioada restrinsa aprobara Russiei la sustinerea sta-

tului quo in tierile confinarii turcesci,“ s'a adeverit, cele trei puteri au statu de atunci incóce pre politic'a statului quo. Cumca principalele Bismark a statu atunci in negociari cu cabinetulu din Petersburg asupr'a acestui lucru si ca si-a pronunciato sperant'a sea cătra Austria, acést'a se vede chiaru din situatiunea diplomatica a acelu tempu cu privire la Turcia; căci numai patru dile dupa compunerea acelei note de principele Bismark a sositu unu memoriu dela guvernulu rusesc cătra marile puteri, care in legatura cu unu memorandum datu dejá la 24 Martie a acelui anu face propunerii detaiate spre reforme in Turcia, prin cari se susțină statulu quo. De atunci puterile orientali nu s'au indepartatu nici unu pasu dela acést'a cale. Dêca in not'a acea se pare indicata politic'a ce vrea sa urmarăsca principele Bismark, atunci putem presupune ca programul de atunci e acuratul celu de astadi; pentru ca conditiunile au remas totu acelesi, numai mediul cele spre executarea programului au crescutu. Contele Andrassy dise intr'o cuventare dupa ce a intrat in oficiulu de acum, ca o politica, ale cărui scopuri finali trebuie tienute ascunse, abia este démena de tainuire. Dupa acea dechiară, ca fatia de Turcia vrea sa se tienă de politic'a tradițiunale a Austriei. De-si densulu pote in privint'a dintău a venit la alta parere, totusi nu este unu secretu, ca cabinetulu din Vien'a a remas creditiosu acelei politice orientali traditionali. Se pote ca positiunea contelui in privint'a acést'a nu e totu-deun'a usioră, se pote ca e impinsu adeseori de contrari slabii la o politica, care se opune atatul densului, cătu si parerei ce o doresce cancelariulu germanu cu projectul curatul defensivu, — noi credem, ca dela constantia sea nu s'a as-teptat prea multu.

Dêca Germania a fostu gata a scutu dupa puteri de siese ani incóce pre Austro-Ungaria contra atacului din afara, atunci sprințul acelui politice defensive tradițiunali ce pote sa-lu ofere influența Germaniei aru puté fi asiguratu in Vien'a. Acest'a jace in consequența naturale din conditiunile, pre cari s'au creatu starea puterilor orientali conformu programei ce s'a statoritu in not'a dela 14 Aprile 1867 si pre cari se baséza si astadi: sustinerea pacei generale in Europ'a. Intru cătu acést'a pace sta in legatura cu relatiunile de pre peninsul'a balcanului, status quo se pare si astadi că inainte de acést'a cu siese ani că bas'a, pre care trebuie sa stea alianta orientale, dela care Germania togm'a asiá de putieni se va departa că ori-care alt'a dintre puterile orientali, pâna căndu un'a dintre aceste puteri coaliate nu va sci sa propuna alta basa comună pentru actiunea puterilor orientali său chiaru si a Europei.

Din diurnalele putiene ce primim noii din România vedem ca partidele de acolo se lupta si acum in fati'a evenimentelor ce se desvolta in nemijlocit'a apropiare din tóte puterile. Dupa cătu putem judecă din cele ce cetim, acolo esista acum o partidă ofensiva si un'a defensiva. Cea dintău este aceea pre carea o mai numesce lumea a „rosiilor“, cea din urma conservativa liberala său a guvernului.“

Noi, cari stâmu departe de preocupatiunile de acolo si cari judecămu dupa resultatele ce le vedem ca le-a reportatu guvernulu, mai bine de patru ani incóce, ne mirăm de fragmentatul ce o vedem in tóte cele două partide tocm'a acum. Mai ales nu găsimu noi in putienulu ce ni se ofera de acolo nimic'a ce ara puté infatișa partid'a dela putere de „tradătoare“ si „aventuroză“ si cătei se atribue de ceealalta parte. Nouă

ni se pare, si nu credem ca ne inselăm, ca referint'a de dincolo e mai aceea dintre noi si dintre presumpții nostri „liberali“ si „natiunali“, cari cu gura facu multa libertate si natiunalitate; cu fapt'a inse strica si putienulu ce putem măntui pentru români in tempulu de fatia.

In tempulu din urma se incusă partid'a dela guvernul ca voiesce sa pasiasca agresivu contra Turciei, pentru ca calea acést'a sa duca tiéra la totala independentia. In alte imprejurări ori-cine aru privi in asemenea tendintia o virtute patriotică. Foile amice guvernului respingu cu destula inteligintia invinuirile aruncate din partea opusetiunei, dara nu negă absoluta posibilitatea participării Romaniei la deslegarea cestii orientali. Căndu s'ară puté negă acést'a aru fi tristu pentru România. Ne mirăm cum de patrioti mari combatu si pentru astfelii de eventualități pre guvernului, carele a castigatu o frumosă reputatiune Romaniei in afara.

Un'a nu putem intelége. Pentru ce se va fi retrasul ministrului Boerescu deunadile din cabinetu, Boerescu, carele a fostu sufletulu politicei esterne. Insémna acesta retragere o straformare totale a cabinetului in prospectu? Se poate. Pentru evenimente mari se cere unu cabinetu, care se fia la inaltimaea missiunei sele. Unu astfelii de cabinetu este de dorit pentru România, acum mai multu că ori căndu alta-data. România carea a avutu alte dati norociu din afara, astadi este avisata a si-lu caută numai in sinulu ei. De aceea, căndu unu Cus'a e mortu si unu Negri in retragero, este greu de a se intielege unu cabinetu bunu si romanescu, fără de capacitatea de barbatu de statu a lui Basile Boerescu.

Regele Greciei va face in currendu o caletoria in strainatate. Se anuncia plecarea sea că forte apropiata. Instituirea unei regente temporarie, representata prin cabinetul actualu, a intalnitu óre-cari dificultăți. Mai multi deputati, vechi ministri, cerasera camerei sa numesca regentul regatului, in absența regelui, pe unchiul seu, principele Ioanu de Holstein Gücksburg. Dara acesta propunea a cadiutu. D. Comanduros, capulu cabinetului a demonstrat ca, in virtutea constituției, nu se poate institui o regenta decât in casu de morțea regelui, său déca suveranul nu este in stare a guverna singuru.

O telegrama din Londra anuncia ca la 10 curendu a avutu locu intruirea posesorilor de obligatiuni otomane din 1854, 1858 si 1871. S'a decisu a se autorisă pre dnii Dent Palmer si Compania a face tóte demarsiele, a negocia tóte involele si a face tóte concesiunile ce voru crede convenabile in interesulu purtatorilor.

O scrisoare a lui Otway, citita in adunare, recomanda unirea intre purtatori. Ea dice ca lord Derby nu poate sa nu cunoscă drepturile lor privilegiate. Ea exprima cugetarea ca ori-ce demarsia a lordului Derby va avea cooperatiunea ducelui Decazes. D. Otway regretă ca nu se potu continua la Constantinopole negotiații deschise la Parisu. Elu recomanda inainte de tóte stabilirea unei intiegeri intre purtatorii anglezi si cei din alte tieri, specialmente cei din Francia, si apoi tramiterea unui reprezentante la Constantinopole.

Se asigura ca regin'a Victori'a va deschide parlamentulu anglosu in persoana.

O telegrama din Ragusa spune ca frigulu a cerutu victime numerose dintre trupele regulate; unu mare numar de soldati degenati suntu la ospitalu. Se dice ca inca trei sute au

cadiut din caușa rigorilor temperaturei.

Insurgentii incep a se coborî din munti; au fostu vediuti in câmpii aproape de frunzările Dalmatiei.

Varietăți.

* * Escl. Sea L. d. M. C. caval. Graef Liblou a sositu eri aici insocuit de noui comandante alu honvedilor, colonelul Bela Ghyczy.

* * Comisiunea cercuala de catastru a avutu siedintia alaltaeri, sub presidu dlu oratoru Bedeus, alesu de adunarea scaunale, si a alesu vicepresedinte si membru delegatu alu comisiunei catastrale pre dlu consiliariu de finaacie in pens. Jos. Schuster si de suplentu acestui a pre dlu Alessandru Lebu din Cacov'a, de secretarul pre dlu Eugen Brote, de suplentu pre Fr. Székely din Ogn'a, de pretiutoriu pre dlu Mathias Hubner, notariu in Turnisoru si de suplentu alu acestui a pre dlu Ioan Macelariu notariu in Racovitia.

* * Subvențiunea dela statu pentru preotimea nôstra, audimur din fonte credibile, ca are sa se imparta cátu mai curendu.

* * Pop'a Balintu, Nemere spune, ca la ocasiunea parcelărei padurilor, intr'o adunare ce avu loc la Offenbanya aru fi amenintiatu pre unguri: "Bagati de séma, ca acusi iéra veti cautá sa fugiti" si adauge ca Balintu a fostu la 1848/9 in părțile acele prefecți. Un'a nu ne spune "Nemere" si adeca, ce a fostu caușa espetoratiunei acestei? de cumva este adeverata. Séu ca "Nemere" nu scie caușa, séu ca i e rusine a o spune.

* * Semne reale. Lui "Kelet népe" i se telegraféza din Essegu ca drumurile de feru suntu provocate a fi gata de a transporta ori candu 80,000 fecri.

* * In Dalmatia suntu in tempulu de fatia urmatorele trupe: in Castelnuovo regim. de inf. nr. 27 "regele Belgianilor" (stiriani); in Zar'a reg. de inf. nr. 32 (ungureni); in Ragusa reg. de inf. nr. 68 "conte Iellacech" (ungureni); in Cattaro reg. de inf. nr. 72 "bar. Ramming" (ungureni); in Budu'a bat. de venat. nr. 11 (din Austria inf.); in Ragusa bat. de ven. 21 (vienesi). Preste totu 14 batal. trupe pedestre. Se dice, ca acestu număr de trupe nu ajunge pentru servitul celu greu si ostenitoriu si asiá este de lipsa sa mai mérge si alte trupe intr'ajutoriu.

* * Alföld primi scirea din Neoplanta, ca adunarea generale de sub presidiul primariului cetăției Sloianovici a decis a considera si folosí de oficiali limbile: magiara, serba si nemtiasca.

* * In privint'a voluntarilor pre unu anu, are "Tagesbote aus Mähren" scris din Vien'a ca atu sa urmeze reforme insemnate. Este vorba ca cu ocasiunea reînnoirei pactului dualistic are sa se prezenteze o instructiune noua, conform cărei condițiunile primirei in institutulu voluntarilor au sa se îngreuneze. Voluntarii voru fi dupa instructiunea cea noua, soldati in tóta form'a si nu se voru mai bucurá de favoruri privitive la chiamarea loru civile. Mai departe, acei ce au depus esamenul de oficeri voru fi indatorati la o presentia de servitul de trei ani, va sa dica, voru fi constrinsi a serví si cei doi ani urmatori in continu si asiá din servitul de unu anu se face unu servitul de trei ani. Mai departe se va introduce legea pentru inarmarea glotelor, asiá dupa cum exista in principiu, inse că legea sa se pota practisá cár in Tirolu.

* * Adunarea plenaria a comitetului din comitatulu Solnocului intere convocata de dlu comite bar. Dionisius Banffy pre 14/26 Ianuariu.

* * Gratulatiune. In dî'a de anul nou, desu de dimineața, se presenta in mai multe case românesci unu individu, carele dupa spus'a lui era aprindatoriu de lampe si vighiatoriu de nótpe in un'a si aceeași persoana. Cine nu va primi o gratulatiune dela unu duplu folositoriu alu omenimei si cine va stá in chipsuri sau dea ceva său sa nui dea mai alesu déca vine si cu o gratulatiune? Mai târziu in se, dupa ce omenii venisera dela biserică, eata casă aprindatoriu de lampe si vighiatoriu de nótpe, fiacare in alta persoana, se prezinta cu gratulatiuni in tóta form'a. Care a fostu dara adeveratii gratulanti. Cei din urma dicéu ca ei; iéra celu din tâi se vedea a fi fostu unu inceputoriu modestu alu "cavaleriei de industria."

* * 800 de porci. In canalulu Dunărei dela Toln'a a inghiatiu unu remorcheru, pre care se afla 800 de porci vii. Porci suntu asecurati cu 50000 fl. Déca nu se voru mai pute scôte la uscatu pâna la primăvara trebuie sa péra. "Hon" spune ca capitanul vaporului a sfatuitu pre proprietariu sa chieme traficanti de carne afumata de prin pregiuri si sa taie porci si asiá sa scape carnea si unsorea. Proprietariu in se n'a voitua sa asculte sfatul.

* * Lupii au furat in noptile trecute dela parochulu din Gur'a riu din curte cinci oi.

* * Sinucidere. Astazi intre 11 si 12 ore diu'a s'a impuscatu unu individu apartienatoriu la clasa ceta-tiana. Caus'a inca e necunoscuta.

* * Intemplare adeverata. Cu oca-siunea processiunei de marti toti omenii in trecere si intempiare si luau ca-ciulele său paralele, numai vr'o cătoru' individi le inghiatiase pipele in gura si cauciulele pre capu.

* * Revolta de tierani. Din Nitzkydorfu (Banatu) se scrie la „Tem. Ztg." ca tieranii de acolo s'a revoltat din caușa unor neintelegeri cu notariul comunala. Tieranii pretindu ca notariul a comisau irregularitati in soco-tele comunala. Din caușa revoltei a mersu din Timisior'a o compania de milita cu trei oficeri si cu unu cornistu.

* * Femeile medici din Rusia in 1875. — In anul 1875 numerul femeilor studenti in Rusia s'a radicatu la 171, din cari 102 suntu din nobletia, 17 din comerciul mare, 14 din comerciul de debitu, 12 din familiile de cleru si 24 din diferite ramuri de cetățeni. Din aceasta cifra 23 suntu evreice, 12 armene, 3 luterane; tóte celelalte suntu de biserică ortodoxa: 23 suntu maritate; 53 au primi diplomele de profesor cu felicitatiuni forte vii din partea directo-rului facultatiei.

* * Cărțile aparute in 1875 in Anglia. — Tabloului cărților publicate in anul trecut in Anglia da unu totalu de 5200 publicatiuni, din cari 3577 cărti noue, 1330 editiuni noue, si 311 importatiuni din Americă. Teologi numera 550 opere; ficiunea, 664; art'a si sciuntia 445; calatorie, istoria, biografia 490.

* * Cartele de visita. — Cartele de visita suntu expresiunea si resul-tatulu vietiei nôstre active, ocupate, plina de fragmentari. Ele tenu locul demarsiei personale pentru care aru lipsi tempulu si suntu cár unu suveniru departat ce se exprima in graba, cum pote, dara care in fine pretiu-esc multa mai multa decâtul nimicu. Care din noi n'a incercat o adeverata bucuria, ori-câtua de rapide, pri-mindu unu nume aproape uitatu, dara care protestea contr'a uitărei?

Inse intrebuintarea loru n'a lip-situ de a fi obiectul de critice vii din partea umoristilor. "Ce insemnă, dicu ei, acesta bucatica de cartonu, aceeași pentru toti, banala si ne re-presentandu nimicu afectuosu? Ce va

se dica acestu schimb economicu de politie?" Economie? dara tocmai pentru acést'a ele se intrebuintă. Pre cátu tempu spiritul omenirei va fi economia, succesul loru va fi asigurat.

* * Unulu din cei mai insemnat generali ce a avutu Rusia in resbe-lele ei purtate dela 1788—1813 cându contr'a Poloniei, cându contr'a Persiei, cându contr'a Franciei, a fostu comitele Bennington nascutu la 1745 in Hanovr'a. Incarcatul de onoruri sub Ecaterin'a si disgratiu de Pavelu I, intră in conspiratiune contr'a acestui imperatu si luă partea cea mai activa in asasinarea lui. Reabilitatul apoi la curtea lui Alessandru I, ale cărui favori isbuti sa le obtie, se distinse in resbelulu contr'a Franciei, avendu comand'a superioara in fatia lui Napoleonu I. Batutu la Eylau, in 1806, invinsu la Friedlandu in 1807, vingatoru la Voronov'a in 1812, si unulu din eroii celebrei batalii dela Lips'a in 1813, generalulu Bennington a inceputu din vietia la 1826. Conform unei dispositiuni a testamentului ce a lasatu, memoriele sele nu puteau fi publicate decâtul dupa trecere de 50 ani dela mórtea sea, adeca in anul 1876. Asiá dara, in anul acestui, a-cesta memorii, cari se afla in posesiunea descendentalor familiei Bennington, locuitori in Hanovr'a, se voru dă publicitatii si negresitul ca revelatiunile istorico-politice ce se voru face prin acesta publicare voru fi de mare insemnatate.

* * Medicin'a hermetica. — Unu archeologu, Dr. Ebers, a descoperit de curendu un'a din cările de medici-na hermetica. Pâna astazi tóte si-lintile puse pentru a se descoperi origin'a celebrelor scrieri hermetice cadiusera, si se presupunea ca mările Hermes era unu personaj mitologicu inventat de alchimistii vechi spre a acredita sciuntia loru prin autoritatea anticității. Manuscriptul de curendu descoperit, cându se va des-cifra complectu, va puté aruncă o'recare lumina asupra acestui punctu in-diosu. Dara chiaru cându nu s'ară atinge acestu rezultat, chiaru faptul ca unu fragmentu din sciuntia acum perduta a egiptenilor s'a ga-situ este de o mare importantia sci-ntifica.

Manuscriptul a fostu descoperit in mijlocul resturilor unei mormii acum cátiva ani de unu arabeu, si la mórtea sea a fostu oferit Drului Ebers ce l'a cumpăratu cu unu pretiu insemnatu. Elu consista dintr'o singura foie de papirus lunga aproape de 60 picioare si a cărei caractere suntu negre si rosie. Judecandu-se dupa caractere, dat'a acestui manuscriftu pote fi pusă aproape 1,500 ani inainte de Iisusu Christosu, ceea ce i da o anti-citate de 3300 ani, si déca a fostu scrisu in prim'a parte a seculului, a fostu contemporanu cu perioda in care Moise statu la curtea faraonilor. Numai o parte din documentul a fostu descifrata de Ebers, cuprin-diendu-se capulu diferitelor capitole, precum: "cartea secreta a mediciloru", "sciuntia batailoru inimii", "cuno-scintia inimii dupa invetiatur'a preotului fisicu Nebsecht", medicina spre a aliná acumulatiunea urinei si a ab-domenu lui."

Cu dreptu cuventu trebuie sa cre-demu ca egiptenii castigasera unu mare gradu de desvoltare sciuntifica intr'o perioada foarte primitiva a isto-riei loru. Cum observă Boeru-Laave, faptul ca Moise sciută sa reduca aurul in pulbere astfelui incătu sa-lu faca capabilu a fi amestecat cu apa arăta ca capetase o cunoștința de chimia ce nu pote fi capetata de cătu de magistrii artei.

In realitate Egiptulu pare a fi fostu locul de nascere a chimiei, căci dupa Plutarco (Isis et Osiris), in lim-

bagiul sacru a preotilor tiér'a era numita Chimia, ceea ce insemnă, dupa Bochart, cunoștința ascunsă seu secreta. Actualmente inca e numita de Copti tiér'a de Kemi.

Lindas a pretinsu ca cunoștința acesei arte a fostu introdusa in Europa de Argonauti ce navigasera spre Colchida spre a aduce de acolo lân'a de aur. Locuitorii acelei tiri, dupa Erodot, erau o colonia egipteană, si Lindas presupune ca lân'a de aur era o carte pre pele de oie ce invetă arta de a face auru prin chimia.

Dat'a expeditiunei Argonautilor este pusa, dupa cea mai mare parte din cronografi, in anul 1250 inainte de Iisusu Chrst. seu trei sute ani dupa dat'a manuscriptului lui Ebers.

* * Ierasi o Anutia, "Hr. Ztg." purcediendu din laudabilulu punctu de mâncare de a introduce odata ordinea in purtarea stăpânilor cu servitorii si servitórele si cu deosebire cu inscrierea loru la politia, spune din cându in cându cátă o intemplare despre un'a séu alt'a servitóre, care nu e cunoscuta stăpânilor de cătu cu unu nume de botezu, precum Marie, Trezzi, Fichen s. a. m. d. Intemplările aceste suntu mai totudéun'a: departarea Mariei seu a Trezsei etc. cu unulu seu mai multe suvenire, pentru că sa nu uite asiá ingraba pre stăpâni, dara nici stăpânilor sa nu le iese asiá ingraba din memoria "scump'a" Marie etc. cum le mai chiama. Acum in nrul de joi spune de o Anutia carea s'a dusu cu bani, cu pretiose si cu alte efecte, fără de a se scăunde. Stapanii aru cautá bucurosu pre Anutia, inse Anutie suntu multe si asiá le va fi greu a aflá pre cea dorita.

Pretiurile din piata.

Sabiu 21⁹ Ianuariu. Grâu o hectolitra, calitatea cea mai buna, 6 fl. 10, de mijlocu 5 fl. 60, inferioara 5 fl. 10; grâu mestecatu cular, cea mai buna 4 fl. 70, de mijlocu 4 fl. 30, inf. 3 fl. 90; secara, cular, cea mai buna 3 fl. 70, de mijlocu 3 fl. 50, inf. 3 fl. 30; orzu 3 fl. 50; ovesu 2 fl. 60—2 fl. 20; cucuruzu (porumbu, papusioiu) 2 fl. 40; cartof 85 xr.; mazare litr'a 14 xr.; linte 17 xr.; fasole 9; fénou 50 chilogr. 95 xr.—1 fl.; lemn de focu unu metru cubicu 3 fl. 50 lemn vertese si 2 fl. 80 mestecate. — Lumini de seu 57 xr. chilogr., sapunu 46 xr.; carne de vita 32, 30, 28; de vitielu 42—38 xr.; de porcu 38—36 xr.; slanina 60 xr. chilo.

ad. Nr. ex. 1875/prot.

Concursuri.

Pentru postulu de Capelanu, lângă protopresbiterulu din Füzes St. Petru că parochu conformu inaltei resolu-tiuni consistoriali dto 4 Sept. a. c. Nr. 2485 se scrie concursu pâna la 31 Ianuariu 1876.

Emolumentele suntu:

Deosebitu 5 jugere de pamantu, casa de locuinta in odiale parochialii venitulu din stol'a parochiala de ju-metate, voindu se pote ocupă si cu postulu invetiatorescu din locu, pre-lângă 100 fl. 40 vici de bucate si 4 orgii de lemn — 4 puncti, de lumina si gradin'a scălei. — Afacerile proto-presbiterali competu eschisivu numai protopresbiterului. —

Concurrentii voru avea a-si asterne concursurile sele instruite conformu dispositiunilor sinodali din a. 1873 protopresbiteratului Ungurasiului in Fizes St. Petru pâna la diu'a susu citata.

Cătu pentru catechisarea in scola, si pastrarea bunei ordine in biserică si poporu, concurrentii se cere a fi celu putiu absoluti de 4 clase gimnasiali, teologi si pedagogi absoluti, precum a fi portati si postulu de invetatoriu cătu-va tempu.

Fizes St. Petru 13 Dec. 1875.

Comitetul parochialu in intie-legerea avuta cu protopresbi-terulu si parochulu locale.

Petru Rosca, protopresb.

(3—3)